

[Udenrigsministeren.]

danske udeposter, specielt i Europa. Også her bliver jeg nødt til at tale advarende. Vi skal for det første huske på, at Danmark er et land, der i ganske særlig grad har sin udenrigshandel med vesteuropæiske lande. Jeg ville gætte på, at mellem 75 og 80 pct. af Danmarks udenrigshandel er med vesteuropæiske lande. Det skal vi huske på. Samtidig med at vi gør disse fremstød, som kommissionsbetænkningen og lovforslagene er udtryk for, i Sydamerika, Afrika og Asien, og samtidig med at vi med østeuropæiske lande ønsker udvidet samhandel, må vi ikke glemme, at den store massive del af vor udenrigshandel vedvarende vil være med vesteuropæiske lande, og at vi derfor ikke uovervejnet må foretage nedlæggelser af poster, der kan gøre det svært for os at opretholde disse forbindelser. Det er klart, at udviklingen i markedsplanerne gør noget sådant ganske særlig betænkeligt, ligesom vi vel også må tænke på, at Europatankerne, ikke alene økonomisk, men også politisk og kulturelt, vel aldrig nogen sinde har haft så stor aktualitet som netop i disse år.

Disse bemærkninger er ikke udtryk for en modstand mod at spare, tværtimod; jeg vil meget gerne forhandle i udvalget, hvis der skulle fremkomme flere realistiske besparelsesmuligheder end dem, vi allerede har fundet frem og delvis allerede har gennemført. Men jeg advarer imod en tankegang, der måske, hvis den blev fulgt for langt, i praksis ville vise sig mindre velegnet, ja, måske kunne vise sig skadelig over for en fremtid, der dog også for Danmarks vedkommende i meget høj grad vil blive bestemt af det samlede Vesteuropas skæbne.

Jeg er meget taknemlig for de bemærkninger, som flere af de ærede ordførere har gjort om udetillægget. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Alsing Andersen sagde, at den opfattelse, at udetillægget bestemmes ved et greb i lykkeposen, er forkert. Man har fulgt en metode med meget dybtgående beregninger, og intet udetillæg er blevet fastsat, uden at det har været behandlet i udetillægsnævnet, hvor jo finansministeriet har formandsposten, og hvor de politiske partier er repræsen-

teret og deltager i afgørelserne. Men jeg er også enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i, at ordningen tiltrænger reform, og jeg er glad for den tilslutning, der fra de ærede ordføreres side har været til tanken om det nye system, budgetmetoden, hvorved en helt anderledes individuelt begrundet fastsættelse kan gennemføres end efter det grundlag, man hidtil har baseret sine afgørelser på.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gjorde nogle bemærkninger om et diskussionsemne, der jo altid er meget populært, nemlig cocktail-parties. Jeg kan måske til indledning sige, at jeg selv har gennemført praktisk taget aldrig at gå til cocktail-parties her i København, praktisk taget aldrig. Ikke desto mindre skal jeg, hvis debatten bliver afsluttet, om en time være vært ved et cocktail-party her på Christiansborg i repræsentationslokalerne. Hvad kan der siges til forsvar for den slags selskabelighed? For det første synes jeg, man er nødt til i retfærdighedens navn at slå fast, at formålet med cocktail-parties ikke er at drikke cocktails; man kan udmærket gå til den slags selskaber uden nogen sinde at drikke disse forfærdelige giftblandinger, der serveres. Jeg nævnte lige, at jeg om ca. en time skal være vært ved et sådant party. Dette party har den begrundelse, at vi har en meget prominent engelsk gæst, og vi synes som værter, vi gerne ville have, han skal have lejlighed til at møde og hilse på og om muligt tale med et ret betydeligt antal mennesker fra dansk erhvervsliv og fra forskellige andre kredse. Det drejer sig om et antal mennesker på i hvert fald over 50. Jeg gad egentlig vide, om der findes nogen anden praktisk mulighed for at arrangere en komsammen end et af disse vederstyggelige cocktail-parties. Altså, der kan siges noget til forsvar for disse uhyggelige og alt for hyppigt afholdte selskabeligheder, så jeg tror ikke, man helt så kategorisk skal afvise deres berettigelse, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var tilbøjelig til det. Jeg er dog helt enig i, at der bør vises mådehold; selv om det er en billig form for selskabelighed, især for vore repræsentationer i udlandet, der jo har disse flydende varer, der serveres, skattefrit, bør der vises mådehold, og det er vel også